

gjorde et Forbehold for disse to Officerers Bedkommende. Da de ere høit fortjente Officerer, der i enhver Henseende have Krav paa Marinens Afgtelse og Tillid, og som i enhver Henseende opfyldte deres Pligter til Ministeriets fuldkomne Tilfredshed, saa har Ministeriet troet, at man burde give dem et saadant Tillæg, for at sætte dem lige med deres Eftermand; det er blevet saa meget mere ubilligt, at de ikke have dette Tillæg, som i dette Dieblik deres nærmeste Eftermand end og ere Divisionschefer og altsaa have et meget betydeligt større Tillæg. Derom er der imidlertid ikke Spørgsmaal; jeg betragter Divisionschefernes Tillæg som et Tillæg for bestemt Arbeide; men allerede som Commandeurer uden Division mener jeg, at de Herrer Equipagemestere ere fuldt berettigede til at være lønede som foreslaaet, idetmindste saaledes berettigede, at man ikke paa Tro og Love bør behandle Embedsmænd, som man har Afgtelse for og Tillid til, anderledes.

Med Hensyn til, at man har foreslaaet, at det Halve af Veiermesterens Gage skal opføres som personligt Tillæg, skal jeg bemærke, at, naar Ministeriet er gaaet ind paa at lønne denne Embedsmænd fast, og ikke med Sportler, som tidligere, saa har det været, fordi man virkelig skønnede, at det Princip var det rigtige, at en kongelig Embedsmænd ikke skal være lønnet med Sportler. Men det er ogsaa ganske vist, at denne Embedsmænd er af det Slags, at han uden at være høitstaaende dog er en meget betroet Embedsmænd. Han er nemlig saa at sige den eneste Control for Alt, hvad der gaaet fra Leverandørene til Hovedmagazinet. Det er den Vægt, han bestemmer, som bestemmer, hvad Hovedmagazinsforvalteren skal tage til Indtægt, og det er virkelig ikke ligegyldigt, at denne Embedsmænd er lønnet saaledes, at man deri har en Garanti for, at der ikke kan eksistere nogen som helst Connivens, hvilken Garanti man ikke kan faae med den største og skarpeste Control. Der er saameget, der ad Leverancens Vej kommer til Marinens Brug, at det er af Bigtighed, at denne Post er vel lønnet. Da der ikke i dette Dieblik er Spørgsmaal om, at den nuværende Veiermester skal miste Noget, saa skulde

jeg ansee det for rigtigt, at Spørgsmaalet stod aabent indtil det engang kommer dertil, at der bliver Vacance; Ministeriet kan imidlertid ikke indvillige i, at det skulde være staaet fast, at Gagen for denne Post ikke skal være høiere end 600 Rbd.

B. Christensen: Jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord med Hensyn til de af flere ærede Rigsdagsmænd og mig selv stillede Endringsforslag, navnlig det under Nr. 1. Jeg troer, at det er en noget tvivlsom Argumentation, den ærede Marineminister har gjort gjældende mod den af os foreslaaede Nedsættelse, den Argumentation nemlig, at det er høit vigtige Sager, der passer igjennem Hænderne paa denne Embedsmænd, der „gik til og fra“. At indrette Konnen derefter vilde uden tvivl være særdeles misligt, saavel naar man ser hen til, at der, hvad jo ikke nægtes af Noget, er forholdsvis meget lidt Arbeide forbundet med denne Bestilling, som naar man derhos erindrer sig, at dette Secretairembede ikke i tidligere Tid var indrettet som et for sig bestaaende Embede. Den ærede Minister vil vistnok gjenkalde sig, at det ikke er mange Aar siden, at de Forretninger, som nu ere henlagte til dette Embede, bleve udforte af en Embedsmænd under Ministeriet, der dog var i en temmelig underordnet Stilling. I ethvert Tilfælde vil Forsamlingen vistnok heller ikke lade sig meget bevæge af den Betragtning, som den ærede Minister opstillede, at det formeentlig let kunde komme til at koste Staten et større Beløb, dersom man ikke bevilgede den her foreslaaede Forhøielse, idet den paagjældende Embedsmænd da maatte kunne ville foretrække at gaae paa Pension, thi dertil er han aabenbart slet ikke berettiget. Taler Billigheden for, at han ikke bestandig bliver holdt paa den samme Gage og det samme Standpunkt, saa lad ham søge Forfremmelsesposter, som han maatte kvalificere sig til, men det kan isølge de ligefremme Ord ved hans Afstedigelse paa ingen Maade staae til ham at sige: jeg foretrækker min lavere Pension og intet Arbeide at præstere for den; det er i sig en urigtig Anskuelse, som vi ikke bør give Medhold. Jeg troer derfor, at vi Medlemmer, der have stillet det antydede Forslag, have havt god Skjel dertil. — Med